

nemlig en debat mellem ligeværdige lande i EU, hvor man drøfter de opgaver, der er fælles?

Hvad er det, vi skal have? Er det enetalen, hvor det er de meget veltalende, der dominerer, eller skal vi give plads til bredden, så alle kan komme til orde?

Så vil jeg gerne spørge ordføreren ...

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Taletiden er faktisk opbrugt, men der er altså et spørgsmål mere til ordføreren.

Kl. 15.35

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg skal gøre det ganske kort, for forretningsordenen tilsiger jo 178 medlemmer, dvs. alle dem, der ikke er til stede på talerstolen, ret til at stille spørgsmål, og jeg er jo sådan set ikke herre over, hvem der stiller spørgsmål til mig. Jeg tillader mig bare i ydmyghed at svare dem, der spørger, herunder fru Charlotte Antonsen, hvis hun vil stille et spørgsmål mere.

(Kort bemærkning).

Charlotte Antonsen (V):

Jeg kan jo ikke undgå at hæfte mig ved, at Dansk Folkeparti i hele sin argumentation hævder at repræsentere folket. Vi ser altså en situation, hvor man er fuldstændig uinteressert i, hvad andre partier mener; man er uinteressert i den demokratiske debat, og man er kun optaget af at lægge yderligere synspunkter oven på hinanden, altså en fuldstændig ensidig debat.

Jeg vil gerne spørge hr. Messerschmidt helt klart: Nu har vi fået to svar på, hvad der skal ske, hvis det bliver et nej. Først får vi at vide, at det ikke er sådan, som fru Pia Kjærsgaard hævdede for halvandet år siden, og som fru Elisabeth Arnold netop har nævnt, at vi vil være halvvejs ude af EU. Men så hørte vi her i anden runde, da hr. Messerschmidt havde diskussionen med sit eget partimedlem, hr. Jesper Langballe, at det bestemt heller ikke er Nice, man ønsker, hvis det bliver et dansk nej. Hvad er det, Dansk Folkeparti forestiller sig, vi skal gøre, hvis det bliver et dansk nej?

(Kort bemærkning).

Morten Messerschmidt (DF):

Det må altså have været en meget, meget ringe debat indtil videre, eftersom fru Charlotte Antonsen ikke har fået mere ud af den, end fru Charlotte Antonsen tilsyneladende har. Det må

jo stå fuldstændig lysende klart, at det, vi stemmer om – hvis nu regeringen og fru Charlotte Antonsens parti får lov til det på topmødet, hvor man åbenbart har besluttet, at beslutningen skal træffes – er forfatningen for Europa.

Hvis forfatningen for Europa falder, er det jo ikke sådan, at hele EU-konstruktionen falder bort. Så står vi med Nicetraktaten, og Dansk Folkeparti er bestemt ikke tilhænger af Nice, for der er mange negative ting ved Nice. Men det er bare ikke den, vi stemmer om. Den har fru Charlotte Antonsens parti jo i øvrigt afvist overhovedet at holde en afstemning om, så derfor er det måske lidt mærkeligt at skulle træffe beslutning om det sammen med beslutningen om forfatningen.

Men man må bare forholde sig til, at det er altså forfatningen, vi stemmer om. Vi stemmer om, hvorvidt der skal være flere flertalsafgørelser, om der skal være mere magtoverdragelse, og om det skal være EF-Domstolen, der definerer ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og alle de andre frihedsrettigheder i charteret, eller om det skal være Højesteret og Folketinget. Vi stemmer om, hvorvidt fru Charlotte Antonsens mandat i dette Folketing skal være mindre værd eller det samme værd, som det er i dag. Det er det, vi stemmer om, ikke Nicetraktaten.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Det er vel ikke nogen hemmelighed, at uanset hvad der bliver vedtaget i EU af den slags, og det kommer til folkeafstemning, vil Dansk Folkeparti advare imod det. Det tror jeg hr. Messerschmidt og jeg kan blive enige om.

Men kan hr. Messerschmidt huske afstemningen om Amsterdamtraktaten, hvor Dansk Folkeparti gjorde et stort nummer ud af, at Schengensamarbejdet, som samtidig blev gennemført, men som ikke var en del af Amsterdamtraktaten – også dengang talte man om noget andet – ville føre til, at vi blev oversvømmet, og at al kriminalitetsbekæmpelse ville høre op? Er det gået sådan? Er alle de skrækvisioner faktisk blevet til virkelighed? Og hvilken forklaring kan hr. Messerschmidt give på, at Schweiz i forgårs netop besluttede at tilslutte sig Schengensamarbejdet, hvis det er så forfærdeligt? Schweiz står jo helt uden for EU, men hvorfor har de så tilsluttet sig? Ville det ikke klæde Dansk Folkeparti, at man en gang imellem sagde, at når det kommer til virkelighedens prøve, viser det sig, at der